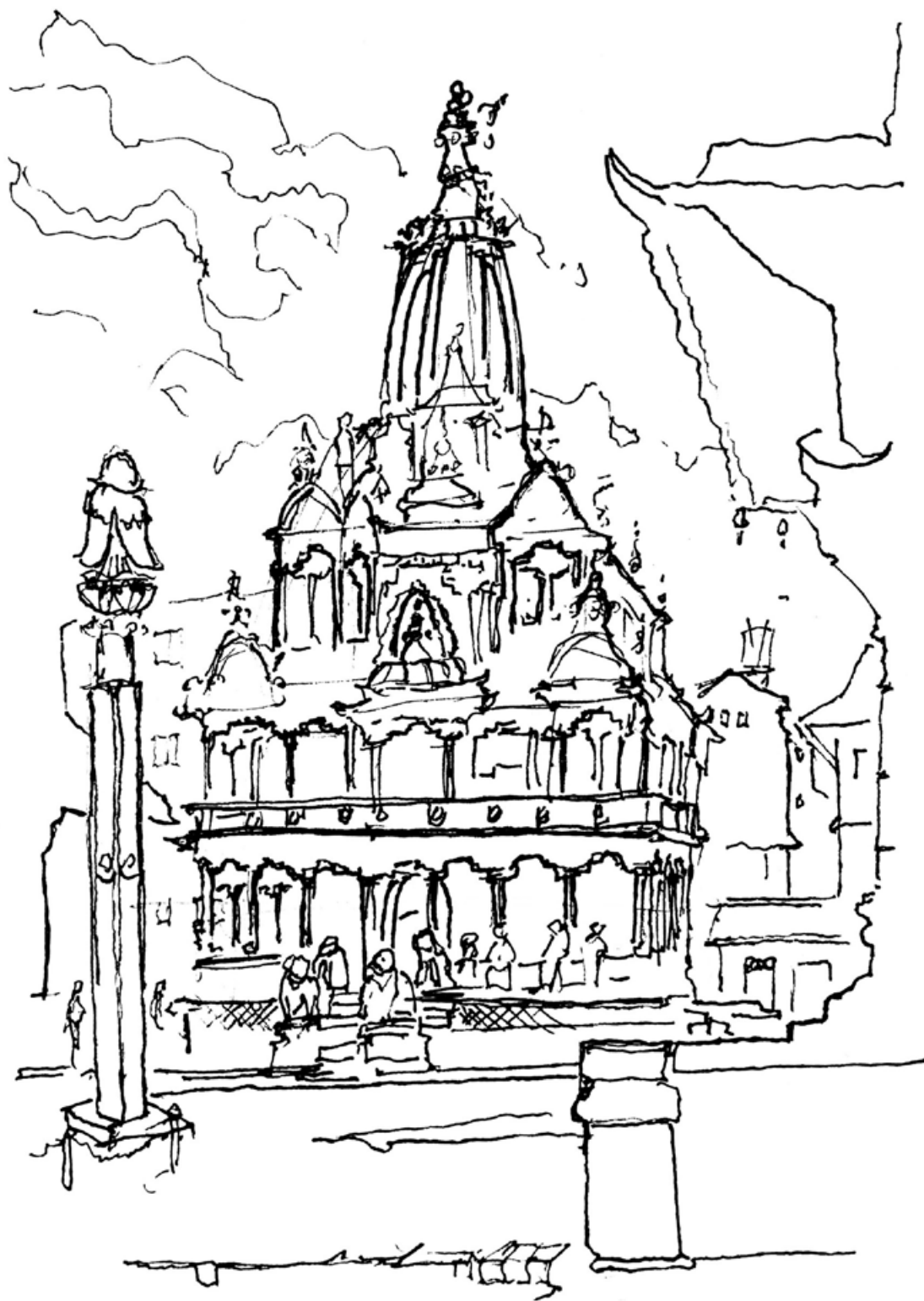

Predano služenje

Kadamba Kanana Swami

Posveta
Za zadovoljstvo
Šrila Prabhupada
i njegovih sljedbenika

Sastavili učenici Njegove Svetosti Kadambe Kanana Swamija

Citate iz Bhagavad gite kakva jest, Šri Isopanisade,
Šrimad Bhagavatama i Caitanya Caritamrite omogućio je
Bhaktivedanta Book Trust, International, Inc.
Upotrijebljeno s dopuštenjem.

Sva prava pridržana © 2017 Sabda

Prijevod na hrvatski / Nitai Karuna • Prijelom / Lila108 • siječanj, 2018.

Predano služenje

Kadamba kanana swami

Uvod

Ovo je uvod u malu knjigu. Male su knjige zgodne – držite ih u džepu i pročitajte koju stranicu na putu s jednog mjesta na drugo ili u pauzama dok nešto obavljate. Male nas knjige ne zatrpavaju informacijama, već nam pružaju važne poante za razmišljanje i inspiraciju. Ovo je mala knjiga o predanom služenju.

Kada je sve to započelo, teško je reći. Predano služenje u naš život prvo uđe u obliku *ajnata sukrti*, nesvjesne duhovne dobrobiti. Možda sam prvo na radiju čuo pjesmu Georgea Harrisona „My Sweet Lord“, ili sam možda prvo vidio ‘Hare Krišne’ kako u religijskom zanosu skaču gore-dolje na ulicama Amsterdama. Bio sam uvjeren da su religijski fanatici, ali je zvuk maha mantre prodro kroz moje uši do mog srca. Nisam znao! Moja je djevojka imala psa po imenu ‘Krišna’. Nismo znali! Nismo imali pojma što je značilo ime Krišna, je li bilo povezano s kakvim pravilima ophođenja, koje su dobrobiti izgovaranja tog transcendentalnog zvuka. Nismo znali da prakticiramo predano služenje!

Dok sam nesvjesno nastavljao prakticirati predano služenje, zavolio sam bhakte i egzotični svijet hrama, te sam ih poštovao zbog njihovog znanja i idealističkog načina života.

Približio sam im se kroz posjete Indiji. Čitao sam filozofske knjige, postao sam vegetarijanac, tražio sam istinu. Zapravo, imali smo puno toga zajedničkoga. Onda je došao trenutak kada sam svjesno odabrao postati bhakta te sam se preselio u hram, a predano služenje je postalo središnja tema mog života.

Naučio sam da su bhakte čuvari predanog služenja i da osoba ne može proizvesti predano služenje, već da ga dobiva od vaisnava. Osoba treba postati sluga sluge Gospodina.

Dat ću vam samo kratki pregled onoga što spisi govore o predanom služenju. Srimad Bhagavatam definira predano služenje kao devet vrsta aktivnosti koje moraju biti povezane s Krišnom: *sravanam* – slušanje o Krišni, *kirtanam* – pjevanje Njegovog imena, *smaranam* – sjećanje na Krišnu, *pada-sevanam* – služenje Njegovih lotosnih stopala, *arcanam* – obožavanje božanstva, *vandanam* – upućivanje molitvi, *dasyam* – služenje, *sakhyam* – poimanje Gospodina kao svog prijatelja, *atma nive danam* – predavanje uma, tijela i riječi. Rupa Gosvami spominje načelo *krsna anusilanam* – da osoba mora ‘kultivirati’ svjesnost Krišne angažirajući osjetila

i um u služenje Gospodina. Suština je djelovati za zadovoljstvo Gospodina.

Svako može započeti predano služiti, ali ako osoba želi usavršiti umijeće zadovoljavanja Krišne, mora postati učenik vjerodostojnog duhovnog učitelja. Najmoćnija vrsta predanog služenja je mantranje Hare Krišna maha mantre. Veliki su bhakte poznati po tome što neprestano mantraju, danju i noću. Obični ljudi poput nas očito to ne mogu pa mantramo šesnaest krugova i odričemo se grešnih aktivnosti te onda radimo nešto praktično za Krišnu. Na primjer, možemo čistiti hram, dati donaciju ili, općenitije, uključiti svoju *pranu* – energiju, *arthu* – imetak, *divyu* – inteligenciju, *vacu* – riječi u služenje Njega.

Avyartha kalatvam, neka ni trenutak ne bude protraćen. S vremenom se želja za služenjem Krišne povećava i osoba ne želi protratiti ni trenutak. *Sandrananda visesatma*, predano služenje postaje sve zgusnutije. Iz trenutka u trenutak, bez prekida, osoba služi Krišnu dvadeset i četiri sata na dan. Najuzvišeniji je onaj tko služi Krišnu iz čiste bezuvjetne ljubavi. Takva osoba ne priželjkuje nikakvu nagradu – samo služenje je nagrada.

Bilo kako bilo, to je vrlo napredni stadij i većina nas je sretna što samo preživljava; kada ne potpadnemo pod mayin utjecaj smatramo svoj duhovni život uspješnim. Čak i ako još uvijek imamo želje za materijalnim

uživanjem, čak i ako nismo savršeni, predano služenje pročišćava srce od požude, pohlepe, ljutnje, ludosti, iluzije i zavisti. Krišna cijeni naš trud i bit će milostiv prema nama.

Tko može procijeniti moć predanog služenja? Ono može privući Krišnu, *sri krsna akarsani*. Tko poznaje Krišnino srce te dubinu Njegove milosti i ljubavi? Predano služenje nije yoga ili meditacijska tehnika. Kada je Krišna zadovoljan službom koju obavljamo za Njega, događaju se čuda i – jednog Ga dana ugledamo licem u lice.

Nadam se da će vam ova knjiga pomoći da vidite Krišnu, u oblacima, u zvijezdama, u životu na zemlji, i da će povećati kvalitetu vaših života.

Daso'smi
Kadamba Kanana Swami
Krišna Balarama Mandir,
Vrndavana

Predano služenje

Služenje Svevišnjeg Gospodina suština je našeg odnosa. Taj odnos služenja započinje u ovom svijetu i njeguje se u hramu. Tamo se vraćamo kući, k lotosnim stopalima Gospodina i tamo se okupljaju bhakte. Njihovom smo milošću sada uključeni u vječnu službu za Gospodina.

Krišna kaže u Bhagavad Giti da je služenje vječne prirode jer se služenje Gospodina nikada ne gubi. Uvijek se nastavlja i povećava se saldo na našem duhovnom računu. Saldo na duhovnom računu je zgodan jer nema ekonomske krize. Nema apsolutno nikakve inflacije. Sve što se uloži u saldo na duhovnom računu uvijek samo raste. Nikad se ne troši, samo povećava – sve više i više. Priroda službe za Svevišnjeg Gospodina je takva da započinjemo na ovom svijetu i nastavljamo na sljedećem. Značenje oslobođenja je služenje – vječno služenje.

Kada prolazimo kroz poteškoće u ovom materijalnom svijetu, počinjemo shvaćati da ovo nije baš lijepo mjesto. Onda dobijemo milost bhakta i razvijemo želju da se vratimo natrag k Božanskoj Osobi. Ali kako osoba može održati tu želju na duge staze? Samo predanim služenjem Krišne. Onda se pročistimo i postanemo vezani za služenje Njega, te se molimo da ono nikada ne završi.

Ako cijenimo Krišnine slave, ali smo neaktivni, onda smo u *santa rasi*. Prabhupada je rekao da je *santa rasa* skoro pa impersonalizam. Stoga osoba mora doći barem do stadija *dasyam* i razviti stav aktivnog služenja. Ah, početi služiti Krišnu je milost. Transformira nas i daje nam nektar. O kojoj god službi da se radilo, pustite je da postane naš život i duša. Tada će se razviti naša privlačnost prema Krišni i automatski ćemo početi cijeniti Krišnino ime, slave i odlike.

Praktično služenje je naša glavna veza. Ne bismo ga trebali odbaciti i samo pokušati duboko meditirati na Krišnu. Upravo u njemu leži milost našeg spasenja. Kroz tu službu možemo u svakom trenutku vidjeti Krišnu.

Ponekad nismo zadovoljni svojim životom jer je isprazan. Nismo ispunili svoje živote blagoslovima i

služenjem. Ako ispunimo svoje živote blagoslovima i služenjem, nema ni govora o ispraznosti, usamljenosti i nezadovoljstvu. Sva ispraznost dolazi od života bez predanog služenja.

Onaj tko počne služiti Krišnu vrlo brzo postaje privržen toj službi. Predano služenje ima poseban okus. I jednom kad počnete služiti, razvijete privlačnost prema njemu. Ta će privrženost postepeno uništiti sve druge materijalne vezanosti. Stoga, ako ste privučeni Krišnom, uradite neku službu za Njega. Čak i ako Mu niste privrženi, uradite što više službe iz znatiželje da vidite što će se dogoditi.

Da bismo doista dobili dobrobit od lijeka predanog služenja, moramo prilagoditi svoj životni stil i učiniti svjesni napor da se promijenimo. Smisao svjesnosti Krišne je mijenjanje – mijenjanje nas samih. Ne moramo promijeniti ono što jesmo, ali moramo promijeniti svoju orijentaciju. Moramo se početi kretati prema Krišni.

Prabhupada je rekao da je dokoni um đavolja radionica. Zaokupit će nas *kamini kancani*, seks i novac. Stoga se

moramo ozbiljno uključiti u predano služenje u koje ćemo se potpuno unijeti. Moramo biti potpuno uključeni, tako da nam ne preostane ni vremena ni energije. *Tivrena bhakti yogena* – osoba se mora uključiti u predano služenje s velikom žestinom. U protivnome, ako uradimo samo malo službe i ponovno prigrlimo udovoljavanje osjetilima, ostat ćemo zaglavljani u početničkoj fazi *tyage* i *bhoge* – u krugu uživanja i odricanja od osjetila.

Gdje ima ljubavi, mora biti i služenja, u protivnome to nije ljubav. Ljubav prirodno vodi ka služenju. Prirodno želimo uraditi nešto za onoga tko nam je drag. To je potpuno prirodno. Stoga su ljubav i služenje usko povezani.

Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur je rekao da je značenje imena Krišna: ‘Onaj kojega se može privući predanim služenjem.’ To je zanimljivo! Obično smatramo da ime Krišna znači ‘sveprivlačan’, ali sada je to značenje prošireno. On postaje privučen predanim služenjem. Stoga u predanom služenju leži milost našeg spasenja jer će predano služenje privući Krišnu i Krišna će se očitovati iznutra i izvana.

Jednostavno bismo trebali koristiti materijalnu energiju za predano služenje i ni za što drugo. Tada ćemo najviše uživati, više nego na ijedan drugi način. Tada ćemo zapravo iskusiti sreću.

Duhovni učitelj rasvjetljuje naše zamračene oči bakljom transcendentalnog znanja. U ovom svijetu postoji i svjetlo i tama. Ali jednom kada nam duhovni učitelj otvori oči, možemo vidjeti da i u tami postoji predano služenje.

Na početku svjesnosti Krišne skloni smo osjećati veliku krivnju za sve što ne radimo, za sve osobne neuspjehe i ograničenja, jer je naša meditacija većinom usmjerena na vlastite napore. Mislimo da je stvar u tome 'što ja radim'. No, s vremenom zapravo počnemo shvaćati da „mora postojati moj vlastiti napor, ali od mog je napora još važnija Krišnina milost. Čak ako ja i dam sve od sebe, moj napor nije impresivan. Ali Krišna je tako milostiv, uzvraća tako velikodušno da sve postaje povoljno“.

Služenje razvija velikodušnost jer se sluga mora predati svakoj potrebi koja se ukaže. Sluga ne može reći:

„Nemam vremena“. Jednostavno recite da! „Kako ću to uraditi?“ Ne znam. Ali nekako ćemo to uraditi. To je načelo vaisnavske velikodušnosti. Vaisnava daje sve što ima, vaisnava daje svoj život. Spreman je riskirati svoj život. Vaisnava je spreman vjerovati u Krišnu kada je u pitanju ova velikodušnost. Onda, možete li dati? „Da“ Ali, kako ćete to uraditi? „Ne znam, ali se nadam da će mi Krišna pomoći.“

Stoga s vjerom da će Krišna pomoći i omogućiti, vaisnave mogu izvoditi čuda i prevazići sva ograničenja. Vidimo da je Prabhupada sam otišao na Zapad s idejom da cijeli svijet učini svjesnim Krišne, i to u godinama prikladnim za mirovinu. Logički gledano, nije imao šanse, ali je otišao i uspio. Učinio je toliko mnogo. Iz toga možemo vidjeti moć vaisnavske velikodušnosti koja je rezultat predanog služenja.

Ljubav prema Bogu je mistične, ali istovremeno i praktične prirode. Nastaje iz velike želje za služenjem Krišne. Srila Prabhupada je rekao da je to prava ljubav. Kada su svi bhakte plakali suze ljubavi prilikom Srila Prabhupadina dolaska u Los Angeles, Srutakirtijeve oči bile su suhe. Kasnije je Prabhupadi spomenuo tijekom masaže da u njemu nema nikakve ljubavi, ali je Prabhupada odgovorio da je služba masiranja također ljubav. Kad se Nimai vratio iz Gaye, bio je postao bhakta

mjesto ponosni učenjak. Služio bi sve vaisnave na svaki mogući način. Kasnije je Sri Caitanya Mahaprabhu čistio hram Gundica svojom vlastitom rukom i skupio je više nečistoće nego svi ostali bhakte zajedno.

Uvijek je bio unesen u pjevanje svetog imena. Svakodnevno je mantrao određeni broj krugova na užetu s čvorovima. *Sankhya purvaka nama gana natibhih*. Mantrao je sveto ime po naredbi Svog duhovnog učitelja i jednog mu je dana rekao: „Kakvu si mi ovu mantru dao? Poludio sam od nje!“ „Oh!“, odgovoriše Njegov duhovni učitelj, „vrlo si sretan“. Sri Caitanya Mahaprabhu plakao je suze zanosa te je čak i to bilo u raspoloženju čistog predanog služenja.

Ako osoba želi napredovati do točke kada postaje zaokupljena Krišninim zadovoljstvom, treba određeno vrijeme raditi znatnu žrtvu u službi za Krišnu. U početku to može biti ležerno, ali se postepeno trebamo zaokupiti i tada doista uložiti svu svoju energiju, *pranu*. Moramo uložiti ono što imamo – svoju imovinu, *arthu*. Moramo upotrijebiti svoju inteligenciju, *divyu* i uistinu početi razmišljati kako ćemo to uraditi. Mora nas potpuno obuzeti i moramo mantrati.

Moramo veličati Krišnu, *vaca*. Kroz ovu *pranu*, *arthu*, *divyu*, *vacu* – nudeći svoju energiju, imovinu,

inteligenciju i svoje riječi, možemo doći na ovu drugu razinu na kojoj smo privučeni Krišnom i uvijek Ga želimo služiti s velikim žarom.

Krišna ne može odoljeti predanom služenju! To je činjenica. *‘Muktih dadati bhakti na karhicat’* (Bhag. 5.6.18.) Krišna kaže da će dati oslobođenje, ali bhakti skriva iza leđa! Razlog tome je taj što ga takvo predano služenje osvaja. Krišna ne može odoljeti predanom služenju. Tako da sve ovisi o nama. Predano služenje može dovesti Krišnu pod kontrolu jer Krišna ne može odoljeti. To je nevjerovatna moć predanog služenja.

Znanje može povećati našu gorljivost u predanom služenju. Stoga što više znanja steknemo o moći predanog služenja, entuzijastičniji ćemo biti da ga prakticiramo i iskoristimo.

Svakog se dana prisjećamo Krišninih vječnih aktivnosti jer znamo da će zarobiti naš um. U isto vrijeme kažemo ‘da’ predanom služenju, iako um želi reći ‘ne’. To je priroda uvjetovanog uma. Neće biti lako. Neće nadoći automatski, a definitivno neće biti tako da ćemo se,

usred sveg našeg oklijevanja i otpora, probuditi ujutro puni ukusa i pomisliti: „Oh, sada stvarno želim služiti Krišnu!“ Ne, stvar je u kvalitetnom slušanju, mantranju, puno službe i pobjeđivanju uma. Postepeno će se naglasak promijeniti i Krišna će postati prioritet. To je tajna napretka u svjesnosti Krišne.

Svaka služba koju uradimo, koja god služba da to bila, pa čak i ako samo pitate „Mogu li pomoći u kuhinji?“, čak i ako kažete „Mogu li vam ponijeti knjige do automobila?“, svaka služba osvaja Krišnu.

Svako je svjestan vlastitih uspjeha i neuspjeha u svjesnosti Krišne i svi znaju gdje podbacuju. Svi znaju da mantranje nije baš onakvo kakvo bi trebalo biti. Svi znaju da, kada su u pitanju predaja i služba, možemo bolje. No, unatoč tome, bhakta se ne obeshrabruje. Bhakta ne dolazi do točke kada osjeća „Nikada neću uspjeti“ jer, bhakta je svjestan „Da, izrazito ovo loše radim, ali Krišna je iznimno milostiv. On je bezuvjetno milostiv. Zbog toga On podaruje Svoju milost i onima koji je ne zaslužuju“. Stoga, *asabandha* – nadamo se „Dobit ću milost ovako ili onako“. Na taj smo način vrlo sretni što znamo da smo povezani s Krišnom.

Slijedeći regulativna načela, malo po malo, razvijamo stav služenja. Predano se služenje zasniva na *dasyam*, raspoloženju služenja. To je suština *bhakti*.

U *Nektaru predanosti* spomenuta je jedna meditacija *sandrananda-visesatma*. To je meditacija u kojoj osoba mora svoje predano služenje učiniti sve zgusnutijim. To znači sve više i više predanog služenja. Dan ima 24 sata – koliko smo predanog služenja uradili? Uradimo još više! Ubacimo još predanog služenja između službi! I onda između te službe i druge službe možete ubaciti još predanog služenja!

Ispunimo sve predanim služenjem, još više i više. Možemo uraditi bilo koju službu za Krišnu, ali svakoj službi mora prethoditi i uslijediti mantranje. Neka naše predano služenje ima dublje značenje. Nemojmo stvari raditi mehanički, već zaista s velikom kvalitetom. Kakvu god službu da radimo, uradimo je prvoklasno – uistinu lijepo. To znači zgusnuti službu.

Kad osjećamo da je život dug, uradimo još više službe! Što se više zaokupimo predanim služenjem, vrijeme brže prolazi. Tjedan će trajati samo 3 dana. Svima je poznat osjećaj „Bože, prošlo je tjedan dana, a ja još uvijek nisam

ništa uradio.“ Kada se zaokupimo predanim služenjem, život prolazi vrlo brzo i vrlo povoljno.

U *Caitanya Caritamrta* je rečeno da je bhakta nesebičan. On može jednostavno služiti život za životom u materijalnom svijetu. Ali ga Krišna svejedno uzima k Sebi jer Krišna zna da duboko u svom srcu bhakta ima želju vratiti se u duhovni svijet i vidjeti iskru zadovoljstva u Krišninim očima kao odgovor na urađenu službu. Prepoznavanje – to je najveća ekstaza. Ako napravimo ponude za Krišnu i Krišna cijeni tu službu ili uživa u njoj, ima li veće ekstaze?

Kako održati raspoloženje neprestanog povećavanja predanog služenja? Moramo razviti osjećaj dužnosti. Trebamo reći „Moram povećati svoju službu, moram to uraditi na neki način“. I onda, radeći službu, dobijete više rezultata i postane inspirativno! Stoga želja za povećavanjem službe dolazi od povećavanja službe. Ali dok god nemate veliku želju, trebate službu obavljati kao dužnost. Ne broji se samo ono što ste uradili, već je stvar u redovnoj aktivnosti u predanom služenju.

Morate održati aktivnost i u tome je poteškoća. Moramo povećati i kvalitetu i kvantitetu svoje službe. Mantrate

li 10 000 krugova na dan ili samo 16? Ako mantrate 16, neka to bude doista kvalitetno! To će također pridonijeti zgusnutosti... sve što radimo moramo raditi s određenom kvalitetom i zgusnutošću.

Cilj duhovnog života je ugoditi Krišninim osjetilima, a ne našim vlastitim osjetilima. Trebali bismo biti potpuno zaokupljeni zadovoljavanjem Krišninih osjetila. Tada možemo postati sluge.

Lako je kada osoba dobiva samo dobrobiti. „Služim Krišnu i kao rezultat uživam vrlo mnogo. On je tako drag. On izlijeva blagoslove na nas.“ Ali kada se uključimo u predano služenje, dolaze i poteškoće. U tim nas trenucima Krišna testira. Koliko smo zapravo ozbiljni? Jesmo li doista nesebični dok Ga služimo i ne želimo ništa zauzvat? U *Bhagavatamu* se nalazi opis raznih bhakta koji su iskusili poteškoće, ali su uvijek u njima vidjeli Krišnu, Svevišnjeg Gospodina. Imali su viziju da Krišna stoji iza svega i da je Krišna uvijek dobronamjieran. U Krišni nema zla. Krišna nema nikakvih negativnih namjera. Stoga, čak i ako nam Krišna pošalje poteškoće, znamo da su sve one dobre. Moramo imati vjeru i prihvatiti sve kao Krišninu milost.

Acarye su opetovano izražavali svoju zapanjenost nagradnom koju je Putana dobila. Putana je bila oslobođena jer je ponudila svoje grudi i taj je čin shvaćen kao predano služenje. Krišna se nije obazreo na otrov i stoga je Putana dostigla duhovni svijet. Putana se vratila k Bogu na Goloku Vrndavanu gdje je dobila položaj Krišnine dojilje. Apsolutno je nevjerojatno da je demon dobio takvu nezamislivu nagradu. Putanin je karakter bio pomiješan – imala je neke demonske odlike i uradila je predano služenje. Zvuči poznato – zar ne?

Pomiješana poput nas – u isto je vrijeme bila pomalo demon i pomalo bhakta, a to je zanimljivo jer i mi imamo isti problem. Ali Krišna je gledao samo službu. To nas može uvjeriti kada smo u dvojbi. „Hoću li ikada uspjeti? Nisam baš čist, pao sam. Jesam li ja bhakta ili demon? Krišna štiti bhakte, ali jesam li ja bhakta?“ Ali možemo vidjeti da Krišna jednostavno vidi predano služenje i zanemaruje otrov. Kakva potvrda.

Prabhupada je rekao da svatko tko je povezan s ovim pokretom na ovaj ili onaj način duhovno napreduje i nitko ne trpi poraz. Nije da neki uspijevaju, a neki ne. Ne, svi duhovno napreduju.

Osjećamo se blokiranim u svojim duhovnim životima. Do neke mjere osjećamo da postoji prepreka između nas i Krišne. To je činjenica. Ta zapreka postoji zbog požude i zavisti. Zavist se očituje na toliko mnogo načina. Želimo se istaknuti iznad drugih. To, naravno, činimo na mnogo načina. Tko ne želi biti poseban? Tko je spreman biti običan?

Tendencija za osobnim prepoznavanjem je vrlo vrlo velika. Stoga, da bismo neutralizirali tu tendenciju, umjesto da se zaokupljamo vlastitim slavama, moramo neprestano veličati Krišnu. To je jedini način. Kada svu svoju energiju uključimo u veličanje Krišne ili u veličanje ili podupiranje službe, automatski neće biti mjesta za samo-veličanje.

Predano služenje neće biti izgubljeno. Može biti prekriveno neko vrijeme, ali će se onda ponovno probuditi.

Često se kaže da bhakta ne priželjkuje nikakavu nagradu za svoju službu. Nije da služimo da bismo mogli vječno uživati u duhovnom svijetu, ili kao strogost koja će na kraju biti nagrađena. Mantramo Hare Krišna i onda će se na nas izliti milost? Ne, mantranje Hare Krišna je milost. Samo predano služenje je milost.

„Što da radim? Nalazim se u rahu periodu! Ne mogu ništa učiniti po tom pitanju i trajat će još devetnaest godina – i devetnaest će godina moj duhovni život biti u potpunom neredu. Tri astrologa su potvrdila. Čak je i Bhrgu u Indiji potvrdio, znaš. Osuđen sam na propast i tako je kako je. Devetnaest ću godina biti osuđen na propast i ne mogu ništa uraditi, moram jednostavno preživjeti. Nakon toga ulazim u razdoblje Jupitera kada će biti vrlo lijepo i u mom će duhovnom životu sve teći glatko.“

Materijalna razmatranja nemaju nikakve veze s *bhakti*. Objašnjeno je da puzavica *bhakti* ne ovisi ni o čemu. Obično, kada puzavica raste, treba joj potpora, raste na stablu, raste na zidu. Ali ovoj *bhakti lati* ne treba nikakva potpora – aposlutno nikakva potpora. Stoga *bhakti* ne ovisi o povoljnim materijalnim uvjetima ili nečemu sličnome, niti malo. Prakticira li se u raju ili u paklu, *bhakti* će uvijek donijeti povoljnost.

Bhakte ne traže Mercedes Benz, ni kruh, ni sir, ni novac, ni zdravlje, ni bogatstvo, ni moć. Bhakte traže službu. Oni traže od Krišne, Svevišnjeg Gospodina, službu i dopuštenje da Ga služe. Kada služimo Svevišnjeg Gospodina, događa se promjena u srcu i čitav naš život postaje povoljan.

Osoba mora iskoristiti prednost koju pruža prilika za uključivanje u predano služenje, koliko god je moguće. Duhovni život nije stvar forsiranja uma da razmišlja o Krišni.

*smartavyah satatam visnur,
vismartavyo na jatucit (Padma Purana)*

Sva vedska pravila i propisi imaju jednu svrhu: uvijek se sjećati Svevišnjeg Gospodina i nikada Ga ne zaboraviti. Ako iskoristimo svaku priliku za služenje Svevišnjeg Gospodina, onda se kroz to služenje automatski razvija sjećanje i naša vjera raste.

Sthita-dhīh – s čvrstom inteligencijom, osoba se može staviti u službu za Krišnu u skladu s Krišninim uputstvima. Onda će se dogoditi i temeljito vanjsko pročišćenje. Pročišćenje je prvo vanjsko. Izvana se pravilno uključujemo u proces predanog služenja. *Srimad Bhagavatam 2.3.10* kaže:

*akamah sarva-kamo va moksa-kama udara dhīh
tivreṇa bhakti-yogena yajeta puruṣam param*

To znači da, bez obzira na to imate li materijalne želje ili nemate, trebate se uključiti u čisto predano služenje s velikom gorljivošću.

Ne možemo proizvesti svoje vlastito predano služenje. Predano služenje nam dolazi kroz milost Krišne i Njegovih bhakta.

Ukoliko ne pokušamo razviti ovo raspoloženje davanja svjesnosti Krišne drugima, ostat ćemo egocentrični, čak i u duhovnom životu. Stoga ta velikodušnost doista mora biti razvijena u nama: ovo raspoloženje služenja i ovo raspoloženje dijeljenja milosti koliko god je moguće. Tada ćemo postati duhovno napredni i jaki.

Ako imamo loše odlike, što možemo učiniti? Možemo raditi na njima, no one ne nestaju automatski. Potruditi ćemo se i razviti bolje osobne odlike. Ali, kakvi god da jesmo, koliko god da smo pali, trebamo barem predano služiti. To je ključ. Nikada nemojte prestati predano služiti. Koliko god je moguće, uključite se u predano služenje jer će nas to služenje pročistiti. Rečeno je da će procesom *bhakti* sve anarthe biti izbrisane iz srca. Postoje dva načina kako možemo popraviti svoje loše odlike. Jedan je da učinimo svjestan napor da se popravimo, a drugi je da se jednostavno uključimo u predano služenje i predano služenje će nas pročistiti. Od ovo dvoje, predano služenje je najsnažnije. Ono je moćan način transformiranja, izdizanja iznad palih odlika.

Moć služenja je tajna duhovnog svijeta. Kroz tu moć služenja osoba može imati sve. Kroz službu osoba može dobiti sve što želi. Sve želje se ispunjavaju – sve, do posljednje.

Bhakta će postati sve bliži i bliži Krišni i, jednom kad zakoračimo u Krišninom smjeru, Krišna će sigurno zaštititi naše predano služenje. Stoga nema straha. Samo stanemo pod okrilje predanog služenja. Ostale stvari dođu i odu. Neke poteškoće se mogu javiti, ali nas neće zbuniti i naše će se predano služenje nastaviti.

Predano služenje će nas pročistiti i razotkrit će se bhakta u nama. Naš duhovni identitet počinje izranjati sve više i više. Svoj identitet vaisnave razvijamo s vremenom. „Od sada ću biti vezan samo za Krišnu. Od sada ću se dati sto posto.“

Ljubav prema Bogu je dar od Krišne. Ne možete je sami iscijediti. Krišna će nas zarobiti, i ne samo da će zarobiti Svog bhaktu, nego će bhakta također zarobiti Krišnu.

Osoba mora izgraditi privrženost. Mora započeti s nekakvom žrtvom za Krišnu – u početku malenom, onda se pročistimo, onda možemo uraditi veću žrtvu za Krišnu, a potom još veću i veću. Stvar je mijenjanja svega u našem životu – načina na koji jedemo, sjedimo, pričamo, spavamo, šetamo, ophodimo se prema drugima, sve te stvari moraju se promijeniti, malo po malo. Korak po korak, moramo povećati žrtvu i održavati svaki korak prema Krišni.

Činjenica je da će osoba postati duhovno napredna ako se nastavi posvećivati predanom služenju u ovom pokretu. Postoji potreba da bhakte pristupe i prihvate neku službu.

Dajemo mnogo zavjeta. Inicijacijski zavjeti su slijeđenje 4 regulativna načela i mantranje 16 krugova Hare Krišna maha-mantre. Ali pravi zavjet koji dajemo jest taj da ćemo posvetiti svoje živote nastojanju da kultiviramo čisto predano služenje i ništa drugo.

Ponekad dođu testovi i ne prođemo ih. Da, to znači da nismo uradili domaću zadaću. Sredstva imamo, i ako

pažljivo stanemo pod okrilje procesa svjesnosti Krišne, nećemo pasti na testovima. Ali ako ne stanemo pod okrilje predanog služenja pažljivo i ispravno, mogli bismo pasti na testu i mogli bismo osjećati da su svi ti silni testovi za nas previše. No, ako i podbacite u predanom služenju, ako i padnete ili zastranite, nema potrebe za okajavanjem. Sve što trebate uraditi jest odmah ponovno prihvatiti proces i opet ćete se naći na ispravnom putu na kojem nema gubitka.

Nije dovoljno znati da smo vječni i da imamo vječni odnos s Krišnom. Moramo nešto uraditi i djelovati po tom pitanju. Tu počinje *bhakti* – kada uradimo nešto da bismo zadovoljili Krišnu.

Nalazimo se u materijalnom svijetu, u materijalnom tijelu i imamo duhovni proces. Stoga, jednostavno izvucite najbolje što možete iz loše pogodbe i služite Krišnu. Moramo učiniti sve što možemo da bismo proširili Krišninu milost jer osoba može dobiti predano služenje samo od bhakta. Stoga moramo dijeliti milost. Ako će ljudi na ovom svijetu dobiti milost, to mora doći od nas.

Odlučnost *brahmane* razlikuje se od odlučnosti *ksatrije*. *Ksatriya* usredotoči svoj um „Uradit ću to! Moram to uraditi! Uradit ću to!“. Ali brahmana radi svoju službu zato što razumije i djeluje na temelju znanja. „Uradit ću to jer nema bolje alternative. Ovo je jedina prava stvar koja se može uraditi jer će sve ostalo biti budalasto. Stoga, što drugo mogu uraditi? Čak i ako je teško, još uvijek je ovo najbolje.“ Brahmanski pristup je snažniji i bolji od pristupa ‘stisni zube’.

Tajna je uključiti sva osjetila u služenje Krišne. To je jednostavna tajna svjesnosti Krišne.

Osoba treba razumjeti da predano služenje daje vječnu dobrobit. Kako bismo ga zaustavili? Nije moguće! Osoba mora stremići ka milosti i ići za njom, tražiti je. Mora postojati ta žudnja i želja za milošću. Mi nismo veliki bhakte, nemamo puno ljubavi za Krišnu, ali imamo privlačnost. Ima nešto ljubavi: volimo *prasadam*, božanstva i *kirtan* i provoditi vrijeme s bhaktama.

Stoga ima nešto ljubavi. Nije da nema nimalo ljubavi, ljubavi ima. *Prema maitri krpopeksa yah karoti sa madhyamah* – čak i bhakta na srednjem stadiju ima ljubavi za Krišnu. Možda nije čista i nepomiješana, ali je

ima. Postoji nešto ljubavi i privlačnosti. I mi je moramo produbiti radeći više službe, slušajući više, čitajući više te kopajući duboko u rudnicima spisa i nalazeći u njima dragulje.

Deveterostruki proces predanog služenja zasigurno će nas zaštititi na dva načina: bit ćemo pročišćeni, naše će materijalne želje nestati, a predmeti osjetila neće utjecati na nas na isti način. Predano služenje privlači Krišninu milost u obliku Njegove izravne, osobne intervencije u našim malenim životima.

Dozvoljeno nam je da uradimo neku službu za Krišnu i shvatili smo da je to veliki blagoslov. Shvaćamo da „ova služba koju radim za Krišnu mijenja moj život“. Toliko se vremena potroši na obavljanje poslova ili uređivanje materijalnih aranžmana. Ali služenje Krišne je dobrovoljno. Ne tražimo ništa zauzvrat. Želimo samo zadovoljiti Krišnu i Njegove bhakte. Malo se pročistimo i postanemo privrženi toj službi i želimo uraditi još više. I nakon nekog vremena postanemo stvarno vezani za nju. Vezanost za službu je hvale vrijedna. Kada postanemo vezani za služenje Krišne, to je hvale vrijedno.

Kada se Krišna pojavi kroz Svog čistog bhaktu, pojavi se punom snagom. Ne malo, ne na mala vrata, već punom snagom. Stoga, kada je Prabhupada doveo Krišnu, doveo Ga je punom snagom i doveo je predano služenje punom snagom. Kada smo povezani s bhaktom takvog kalibra, sve što trebamo uraditi jest odreći se svoje nezavisnosti i uključiti se u predano služenje. Bez obzira na to imamo li materijalne želje i jesmo li pogođeni požudom i pohlepom ili ne, trebamo se uključiti u predano služenje. Samo vjerno slijedimo čistog bhaktu i putem će doći toliko mnogo blagoslova.

Krišnu ne možemo opaziti tupim materijalnim osjetilima. Osoba mora imati strpljenje u duhovnom životu i strpljivo čekati da Krišna počne djelovati. Strpljenje znači da prihvaćamo svaku situaciju u koju nas Krišna stavi. Strpljenje znači da ne pokušavamo biti više od onog što jesmo. Svi pokušavaju biti više od onoga što jesu. Kuntidevi se također osvrće na ovu poantu: dok god osoba pokušava uživati razmećući se položajem koji je stekla rođenjem, učenošću, bogatstvom, ljepotom, ne može pristupiti Krišni s iskrenim osjećajem jer se natječe s Njime.

Vrlo je jednostavno. Kao što u materijalnom svijetu postoje oni koji žele biti više no što jesu, tako i u duhovnoj oblasti postoje oni koji žele biti više no što

jesu i koji zamišljaju svoj duhovni identitet. No, to nije isto kao i otkrivenje. Otkrivenje znači da nam se naš duhovni identitet automatski očituje. Stoga je potrebno strpljenje. Fokus mora biti na službi.

Jedino Krišninom milošću osoba može spoznati istinu. Zbog toga služimo Krišnu i uvijek mislimo na to kako Krišna želi biti služen. To umijeće učimo kroz načelo *guru, sadhu i sastra*.

Obučava nas čisti bhakta, Srila Prabhupada, kako bismo postepeno došli do točke nesebičnog obožavanja koje se može posvetiti samo Krišni. Želim li kakav blagoslov? Da, samo jedan – da nikada ne odustanem od predanog služenja. Služba je najbolja, bolja od ičega drugog. Služba je ono što želimo. Ne obožavamo zato što želimo nešto drugo. Ne. Najbolja stvar u životu je služba za Krišnu! To nas Srila Prabhupada uči.

Kada posvetimo svoje živote službi za Krišnu, pročistimo se. I to je naš pokret – pokret predanog služenja. U predanom služenju Krišne leži naše spasenje. Kroz to ćemo predano služenje biti preobraženi. Stoga moramo postati vrlo aktivni u predanom služenju.

Predano je služenje jako moćno. Uvijek će djelovati i postupno će preuzeti naš život. U to nema sumnje. Za razliku od lijeka koji pomogne jednima, ali ne pomogne drugima, predano služenje pomaže svima. Uvijek djeluje i nikada ne podbacuje. Čim se osoba na ovaj ili onaj način poveže s predanim služenjem, biva pročišćena. Srila Prabhupada je snažno bio uvjeren u to i zahvaljujući tom uvjerenju bio je spreman pristupiti svakome.

Nije razmišljao o tome tko je kvalificiran, a tko ne jer je imao snažnu vjeru da će proces djelovati. Ali mi nemamo tu vjeru, i to posebno kada smo u pitanju mi sami, često mislimo da neće djelovati. To je iluzorna energija zbog koje mislimo da je naša *maya* toliko snažna da je se ne može prevazići, zbog koje mislimo da je rahu u našoj astrološkoj karti snažniji od svega ostaloga.

Biti svačiji dobronamjernik obuhvaća biti svoj vlastiti dobronamjernik. Naše potrebe se također uzimaju u obzir, ali nikada nauštrb potreba drugih. Treba postojati ravnoteža – zbrinjavanje naših potreba i zbrinjavanje potreba drugih. Ravnoteža je također ključ za samilost. Moramo pažljivo uravnotežiti svoje duhovne živote. I kada na jednoj strani vage stoji čista predaja u predanom služenju, na drugoj strani može biti više samilosti.

Predano služenje dotiče dušu – u predanom služenju duša doista oživljuje i stoga predano služenje prodire vrlo duboko.

Vrijeme nam istječe i život je vrlo kratak. Stoga moramo iskoristiti prednost jer se kroz predano služenje, ako smo iskreni, u ovom životu možemo vratiti k Bogu. Čak i ako smo u prošlosti počinili neke pogreške, ako se ispravimo i ponovno prihvatimo predano služenje, odmah postajemo pravilno situirani. Ponovno smo kvalificirani za povratak k Bogu. Moramo biti vrlo optimistični i uvjereni u uspjeh. Sve što trebamo raditi jest mantrati Hare Krišna i služiti *sankirtan* pokret.

Krišna uzvraća na našu službu i na koncu se pročišćavamo od svih drugih želja. Stoga, nakon nekog vremena, čak i kod osobe koja služi Krišnu s pomiješanom motivacijom, samointeres će postepeno nestati i osoba će postati vezana samo za Krišnu.

Duhovna snaga je Krišnin dar. Ne smijemo je uzimati zdravo za gotovo. Moramo je uvijek iznova zavrjeđivati. Kada smo duhovno snažni, milošću Krišne, sve je

moguće. Nitko se ne rađa duhovno snažan. Nije da postoje oni koji su duhovno snažni i oni koji su duhovno slabi i da možemo reći „Ja sam od onih slabih. Svi smo mi duhovno slabi, rođeni smo u dobu Kali“. Stoga nemojte reći „Možda je stvar u mojoj karmi“. Karma je beznačajna. Karma zapravo nije značajan faktor u duhovnom životu. Dobra karma ili loša karma nisu toliko bitne. Mogu nam malo pomoći ili naštetiti, ali predano služenje je puno moćnije. Kada stanemo pod Krišnino okrilje, On će nam pomoći i s lakoćom ćemo se pročistiti.

O Nj. Sv. Kadamba Kanana Swamiju

Tijekom svoje mladosti, Kadamba Kanana Swami je putovao visoko kroz Himalaje u potrazi za duhovnim bogatstvom Indije. Tamo ga je nadahnula Srila Prabhupadina Bhagavad Gita, u čija je učenja postao duboko uvjeren. Stoga je krenuo stazom svjesnosti Krišne u mističnom svetom mjestu Vrndavani. U Vrndavani, često poznatoj i kao Krišnino krilo, osjećao se kao kod kuće.

Pošto se pokretu pridružio 1978., Kadamba Kanana Swami nikada nije osobno sreo Srila Prabhupadu. Pa ipak je imao snažnu želju da bude predani sluga u njegovoj misiji. Niz godina je proveo u svetoj dhama i kao sluga i kao menadžer. U Sridhamu Mayapuru je vodio brigu o završnim radovima na pushpa samadhiju Srila Prabhupade. Kasnije je pet godina služio kao predsjednik hrama Krišna Balaram u Vrndavani.

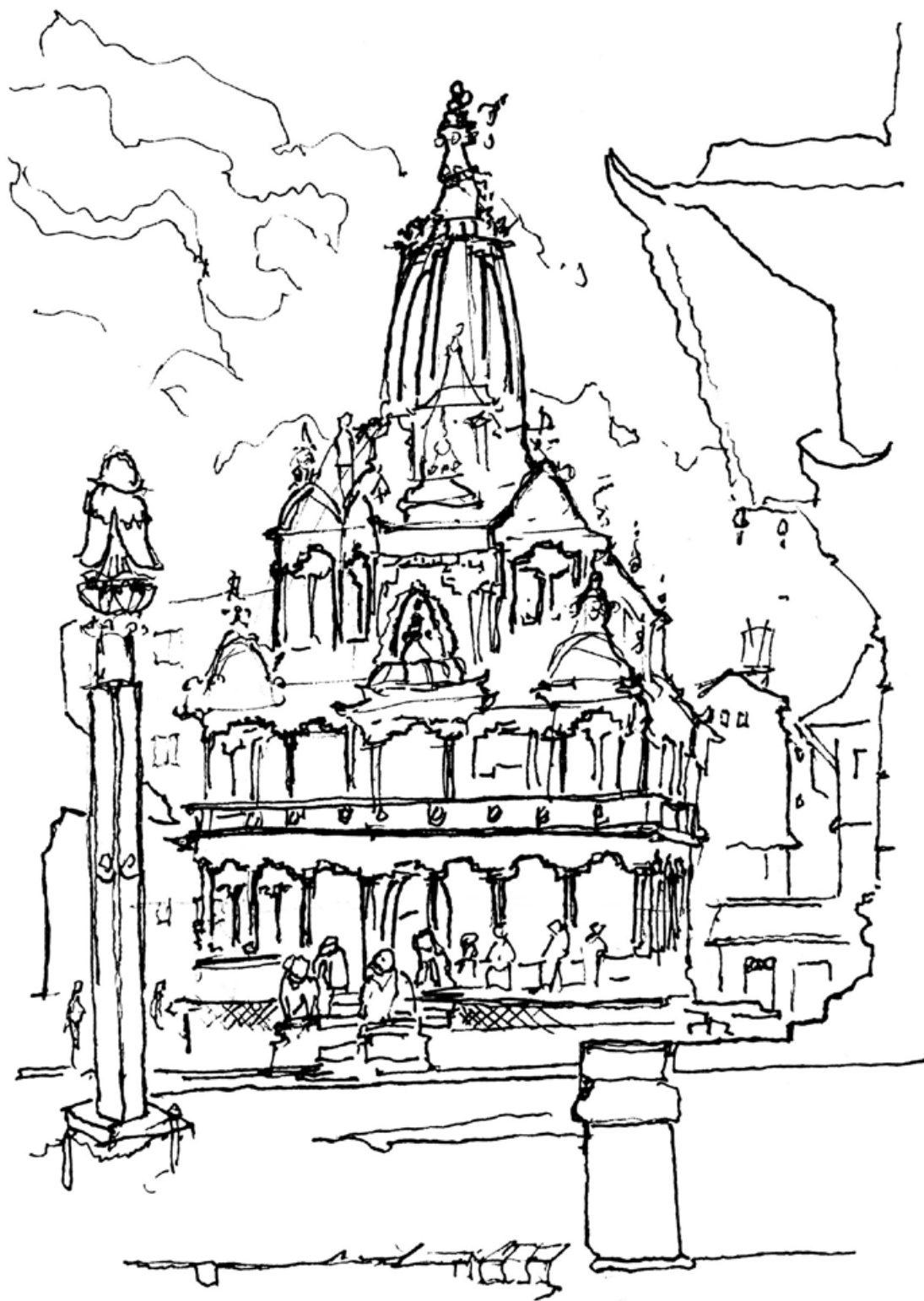
Prema uputi svog duhovnog učitelja, Sripad Jayadvaita Swamija, 1997. godine je primio *sannyasu*. Sada služi kao inicirajući duhovni učitelj te putuje i propovijeda diljem svijeta.

Jednom su Kadambu Kananu Swamija upitali o njegovim kvalifikacijama kao pisca. Odgovorio je: „Što god da danas jesam, kvalifikacija nemam. Nisam Krišnin bhakta, ali Ga ne mogu zaboraviti jer sam načinjen od Njegove milosti.“ U ovoj su knjizi riječi koje opisuju tu milost.

Kadamba Kanana Swami već godinama inspirira bhakte diljem svijeta svojim dubokim razumijevanjem i praktičnom primjenom učenja Srila Prabhupade.

Na KKS Blogu nalaze se brojni maharajini citati te iskustva s putovanja diljem svijeta. Posjetite ove web stranice za svoju dnevnu dozu nektara.

*Hare Krišna
Hare Krišna
Krišna Krišna
Hare Hare*

*Hare Rama
Hare Rama
Rama Rama
Hare Hare*